

I-540.842/1902

2000

РЕПЕРТУАР
 „ДИТОЧОГО ТЕАТРУ“

КОНСТАНТИНА МАЛИЦЬКА

ВИФЛЕЄМСЬКІ ДІТИ

ЛЬВІВ
 ВИДАВНИЦТВО «СВІТ ДИТИНИ»
 1936.

„ДІТОЧА БІБЛІОТЕКА“

Виходить від 1 січня 1934 щомісячними книжечками
в обемі 3-5 аркушів друку, ц. в. 48-80 стор.

На зміст цих книжечок складаються:
байки, казки, історичні оповідання,
описи з життя звірат, мандрівничі
пригоди сміховинки і сценічні кар-
тини — оригінальні українські та
переклади і переспіви з чужих мов.

Будуть теж окремі книжечки присвячені історії та
географії Рідного Краю.

ВСІ КНИЖЕЧКИ ОБИЛЬНО ІЛЮСТРОВАНІ.

Умови передплати:

Цілорічна на 12 книжечок 5 зл.

Піврічна » 6 » 3 «

Квартальна на 3 » 1.50

Для Чехословаччини 25 корон; для Румунії 200 леїв;
для Америки і Канади 1.50 доляра.

Замовлення посилати на адресу:

ВИДАВНИЦТВО «СВІТ ДИТИНИ»

Львів, вул. Зіморовича, 2.

Чековеkonto ПКО. Львів, ч. 503.330.

Чековеkonto ПКО. Прага, ч. 79.575.

✿ ДІТОЧА БІБЛІОТЕКА ✿
КНИЖЕЧКА: 197.

КОНСТАНТИНА МАЛИЦЬКА

ВИФЛЕЄМСЬКІ ДІТИ

Сценічний образок у 2 діях.

ЛЬВІВ.
НАКЛАДОМ ВИДАВНИЦТВА «СВІТ ДИТИНИ»
1936.

Відбито у друкарні «Світ дитини»

I-540.842/197

Дієві особи:

Йона — літ 12.
Петро — літ 12.
Тома — літ 11.
Лука літ 12.
Симко — літ 12.
Юда — літ 10.
Міріам літ 13.
Сара — літ 12.
Рахиль — літ 10.
Ангел.
Перший жовнір }
Другий жовнір }
Третий жовнір }

Іродові
дружинники

Річ діється в Ви́флеємі в дні Народження
Ісуса Христа,

ЗАМІТКИ ДЛЯ РЕЖИСЕРА.

Одяги дітей мають бути східні. Дівчатка одягнені в барвних довгих туніках, а хлопці в коротких до колін туніках, білих або сивих, з короткими рукавами, підперезані ремінцями. На ногах мають сандали.

Ангел увесь у білім хитоні з великими крилами взнесеними вгору. На яснім довгім волоссю сіяє велика звізда.

Вояки одягнені в римські панцирі; на голові мають блискучі шоломи. В правій руці держать короткі мечі, а на лівому рамени подовгасті, срібні щити. Ноги від колін голі, взуті в шкіряні сандали.

Стрій для Юди — бронзова коротка туніка і чорне завивало (альмавіва); волосся в Юди руде.

Вірш, що його Ангел виголошує на прикінці, написав Юра Шкрумеляк.

ПЕРША ДІЯ.

Вулична площа. Діти (всі крім Йони, Семка й Луки) бавляться, сплївши колесо, і співають:

Тірли-фірли макагіг,
Екі-пекі, хочеш фіг?
Тірли-фірли ручку дай,
Екі-пекі — вибирай!

Иона (вбігає): Ви тут тірли-фірли, а в місті велика новина!

Діти: Що такого? Кажі!

Йона: Знаєте? У Вифлеємі, в убогій стайні за містом, народився хлопчик!

Юда (сміється): Ну, а то велику новину сказав! Чи це мало хлопців родиться день-у-день у нашій Галилеї?

Йона: Та бо це не є звичайна дитина. Кажуть, що це наш майбутній цар — Месія!

Тома: Цар? І народився в убогим вертепі? Щось ти баламутиш, Йоно.

Йона: Так говорять пастирі між собою у великій тайні, що ніби Він є сином самого Бога.

Міріям: Єгови? Невжеж Єгови син буде жити на землі в таких злиднях?

Йона: В тому і вся тайна! Кажуть, Син Божий зійшов на землю, як чоловік, щоб тут завести новий лад і справедливість, щоб усі були рівні, щоб не було поневолених рабів і гордих панів

Рахиль: Ах, це було б гарно! У нас дома така велика біда. Вчора ексекунтор останнього осла вивів нам зі стайні за податки.

Петро: А римський намісник дивиться на наш народ, як на рабів, і за кожний визвольний почин виганяють сотки людей з краю...

Йона: А тепер усьому лихові буде край, Син Божий народився!

Вбігає Симко.

Симко: Я бачив Його!

Діти: Кого? Кого?

Симко: Його, малого Ісуса, Месію.

Діти: Коли? Де? Розкажи нам про це!

Симко: Так послушайте! Пасу я вівці в полі з татом і вуйком Глибока, темна ніч. Аж нараз стало ясно довкола, немов нагло небеса відчинилися. Я думав, що це сон, тому натягнув міцніше свитину на голову й повернувся на другий бік. Аж чую... співи й розмову. Глипнув одним оком, а це янголів ясних легіон спускається з неба на землю, а один, ніби найстарший — стає між пастухами і голосить їм: що народився Син Божий у Вифлеємі, щоб пішли Йому поклонитись. Встав тато і вуйко, Рафаїл та Юхим, взяли гарне ягнятко на дарунок, а до мене сказали: »Пильнуй, Симку, стада!« і пішли, куди вів їх янгол. Але й мені захотілося піти до хлопяти. Тому загнав я стадо в кошару, а сам хильцем подався за ними.

Діти: І що? І ти там був? І бачив малого Месію? Як там було?

Симко: Слушайте! Підповз я до стаєнки — а та стаєнка то нужденний вертеп, ледви держиться на стовпах. Але у вертепі було ясно-прясно від якогось чудного світла. А в яслах, на соломі, лежить дитятко, а над ним схиляється прегарна мо-лода жінка і бородатий добрячий старець. А над яслами стоїть віл і осел і гріють

дитятко своїм віддихом. А ягнятко, що його принесли наші в дарунку, такі вам скоки виправляє по стаєнці, що дитятко аж заходиться сміхом і плеще в рученята на radoшах.

Міріям: Воістину, це Божа дитина. Чуда-дива!

Симко: А ось вам справжнє чудо! Дитина витягає сінце з ясел і кормить ним звірятка, а сіна не убуває, а немов прибуває, аж свіжими пахощами заносить довкола, гей у сінокоси на наших лугах і полях.

Діти: Ох, коли б і ми могли Його побачити!

Вбігає Лука.

Лука: Я бачив їх!

Діти: Кого? Малого Ісуса?

Лука: Ні, царів зі Сходу.

Міріям: Яких царів?

Лука: Трьох царів-мудрців з далеких країв на Сході, що приїхали поклонитись новорожденому дитяти.

Петро: І як вони про це дізналися?

Лука: Привела їх сюди хвостата зізда, що з'явилася на небі і вела їх аж до самого Вифлему, аж зупинилася над вертепом.

Йона: Які вони, ті три царі?

Лука: Високі, темнолиці, вбрані в пишні шати, в завоях на голові. Ідуть на верблюдах зо слугами, а привезли дитяти в дарунку: золото, дорогоцінні арабські кадила й миро, дуже пахучий олій.

Симко: Так воно і мусить бути правда, що малий Ісус буде нашим царем, коли могутні володарі приїхали Йому поклонитися.

Рахил. А може і ми пішли б до нього з поклоном?

Діти: Ходім! ходім! Йона покаже нам дорогу.

Сара: А що Йому даруємо?

Міріям: В мене є пара білих пшених голубів.

Петро: Я занесу Йому кошик солодких помаранч.

Рахиль: А я рожу ерихонську.

Лука: В мене є тоненька шовкова матерія з Дамаску — буде дитяткові на сорочину.

Йона: У нас у городі зародила дактилева пальма — занесу Йому дактилів.

Симко: Я свої мушельки Месії подарую.

Тома: А я забавки й сопілку.

Сара: А я солодкі палянички.

Міріям: А ти, Юдо, що йому даси?

Діти: Ну, ходім! Спішім!

(На небі показується сяйво).

Юда: Я? Я вперед мушу Його побачити, який Він справді Бог і цар.

Йона: Гляньте! На небі звізда ясна сяє! Вона вкаже нам дорогу до Месії.

(Виходять усі крім Юди, який остався сам і задуманий перечислює гроші. — В часі тої німої сцени музика грає тихенько мелодію коляди: »Нова радість стала« — евентуально співає титмурандо цю коляду тихесенько — чимраз віддалюючись — дитячий хор).

Занавіса.

ДРУГА ДІЯ.

(Вулиця. Під хатою сидять Міріям і Йона.
Через сцену перебігають раз-у-раз жовніри).

Перший жовнір: Гей, діти! Чи не переходило сюди двоє людей — чоловік і жінка з малою дитиною?

Міріям і Йона: Ніхто сюди не переходив.

Другий жовнір (вбігає): Скажіть, куди завершило двоє подорожніх, що йшли цією дорогою?

Діти: Нікого ми досі не бачили.

Третій жовнір (вбігає і стає зі списом над дітьми):
Говоріть правду, а то оцей спис зробить вам кінець. Туди тікали чоловік і жінка з малою дитиною — перед годиною мали бути на цьому місці.

Діти (байдужно): Перед годиною нас тут не було.
(Жовніри відходять).

Міріям: Шукають за Ним — а що буде, як найдуть?

Йона: Король Ірод готує Йому смерть. Три царі зі Сходу не вернулися до нього з вісткою про Ісуса.

Міріям: Ірод дрижить поред дитиною за свій престол, за своє панування. Знать, усе правда, що розказують про це дитятко, що воно наш будучий цар.

(Вбігають: Сара, Рахиль, Лука, Тома, Петро, Симко, Юда).

Діти (разом уголос): Чули? Король Ірод видав приказ повбивати всі юдейські немовлята. Думає,

що між ними вбе те немовлятко, що вродилося в Вифлеємі.

Сара: Боже! А в мене дома є малий братчик Марко.

Рахиль: І в мене є братчик.

Інші діти: І в нас! І в нас!

Лука: Шукають за ним царські посіпаки. Малої, немічної дитини боїться могутній король.

Йона: Боїться Його, бо Він завів би правду й рівність для всіх. Та якби нам малого остерегти? Мусимо Його рятувати. Згине Він тепер, то ніколи не всміхнеться нам краща доля.

Міріям: Рятуймо Його! Хай хтось піде на звіди у Вифлеєм поглянути, чи є там ще дитячко.

Петро: Я піду!

Симко: В нас у саді є підземний льох, що веде аж над Йордан. Можна би там Його заховати.

Тома: Я знаю тайну печеру в Ливанських горах — там безпечний був би перед людьми й звірами.

Сара: Цими днями відїжджає мій тато з караваною купців до Африки — чи не можна б малого з матір'ю й стариком перевезти туди на верблюдах?

Юда: А яку нагороду обіцяв Ірод за видання малого Ісуса?

Петро: От, клятий Юда! Він про нагороду думає, зраду готовить, самого Бога продав би ворогові за гроші!

Діти (кидаються на Юду): Пек тобі! Яка погань! Зрадник! Іродове кодло! Запроданець!

Юда (борониться): Та я нічого! Та я так тільки спитав...

Міріям: Не сваріться! Не пора! Його рятуймо! Час пливе, царські посіпаки вже тут в околиці бушують. Мусимо Його рятувати, хоч би прийшлося самим головою наложити.

(Велике слайво на небі, на сцені з'являється Ангел промінистий).

Ангел: Мир вам, діти! Вспокойтеся! Ісус, якого хочете рятувати, вже у безпечному місці. (Діти *втішені плещуть у долоні*). Повернеться сюди, як Ірода на престолі не буде. Але вам ще нераз прийдеться захищати Ісуса перед ворогами. Чи стане на те у вас сили?

Діти (твердо): Стане!

(Юда ввесь час стоїть осторонь).

Ангел: Чи не відцураєтесь Його та Його науки? Чи підете за Ним Його слідами? Його дорога терниста і трудна і на ній не ждати вам почеси, ні багатства. Він цар не від цього світа.

Діти: Підемо за Ним!

Ангел: Є між вами ті, що стануть колись Його учениками, та не всі видержать при Ньому до кінця.

Міріям: Я не опушу Його і в годині смерти.

Йона: Я заступлю Його матері сина.

Тома: Я розголошу Його науку по світі.

Лука: Я спишу її в великій книзі грядучим поколінням на вічну пам'ятку!

Петро: Я збудую Його Церкву і утривалю святі Його закони.

Ангел: Мир вам! Ростіть у силу, бо жде вас тверда доля творців нової Віри, нових Правд. *(Зникає).*

(Діти стоять мовчки — на небі показується знову хвостата зізда. Всі поволі виходять. На сцені лишається лиш Юда).

Юда (по павзі): А я що? Чую, що моя доля тісно зв'язана з вифлеємською дитиною — але, ах! Чогось мені так важко й тривожно на душі.

(Закриває лице руками. На сцені темніє. Над Юдою виринає великий, чорний хрест).

Заслона поволі опадає.

Перед занавісу виходить Ангел і деклямує:

У Вифлеємі, невеликім місті,
Була стаєнка, маленька, убога —
Там народився з Діви, із Марії,
Ісус-Спаситель, Син Господа Бога.

В ту нічку ясна зоря засвітила,
Мудрцям дорогу вказала зі Сходу,
Вони спішили туди, де вродилось
Дитятко Боже, із царського роду.

Прийшли і дари перед Ним зложили,
Пахуче миро, золото й кадило,
Мале Дитятко дарами раділо
Й мудрців побожних там благословило.

Прийшли з поклоном пастирі убогі,
Що недалеко пасли свої стада,
Вони клякнули й молилися щиро,
І Мати Божа була всім їм рада.

Обручник Йосиф теж дививсь утішно,
Що й діти були поміж пастушками,
Вони просили ласки від Ісуса,
Невинними, дитячими устами.

І ми вклонімось, українські діти,
Перед Ісусом на пахучім сіні,
Й просім, щоб зволив нам добро зіслати
І щастя й долю дав рідній країні.

КІНЕЦЬ.

1414/34

КАТАЛЬОГ «ДИТОЧОЇ БІБЛІОТЕКИ».

Найновіші видання:

	Сотиків
156. А. Лотоцький і Ю. Шкрумеляк: Цікаві оповідання	60
157. М. Магир: Казка про золоту рибку	30
158. Володимир Хронович: Іванків день	60
159. Т. Дончак: Дивна переміна	25
160. ІСТОРІЯ УКРАЇНИ ДЛЯ ДІТЕЙ — (Часть I.)	40
161. ІСТОРІЯ УКРАЇНИ ДЛЯ ДІТЕЙ — (Часть II.)	40
162. ІСТОРІЯ УКРАЇНИ ДЛЯ ДІТЕЙ — (Часть III.)	80
163. ІСТОРІЯ УКРАЇНИ ДЛЯ ДІТЕЙ — (Часть IV.)	80
164. Олег Підгірський: Від крем'яниці до рушниці	50
165. Роман Завадович: На дворі царя Гороха	60
166. Антін Лотоцький: На світанку	60
167. Д. Гриневиц-Витанович: В Царстві Краплини Води	30
168. Франц Коковський: Слідами забутих предків	75
169. Михайло Таранько: Малий Бандурист	50
170. Антін Лотоцький: Руслан і Либедь	60
171. Олесь Чмелик: Богданчик-Пустунчик	40
172. Антін Лотоцький: Кирило Кожум'яка	60
173. Михайло Середа: Рисеві пригоди	50
174. Вол. Хронович: Гостина св. Миколая	20
175. Михайло Приймак: У нуждарів	80
176. Франц Коковський: Наші соколята	60
177. Антін Лотоцький: Роксоляна	100
178. Едвард Жарський: Від Ікара до Ліндберга	60
179. Роман Завадович: Живий страхопуд	60
180. Петро Мерчук: Розрита могила	20
181. Ярослав Вільшенко: Перша кривда	30
182. Корнель Макушинський: Казки-небелиці	60
183. Микола Погідний: На провесні	60
184. Іванна Блажкевич: Івась-Характерник	50
185. Леонід Бачинський: Жажливі володарі нетрів	70
186. Микола Погідний: Байки для дітей	60
187. Теодор Курпіта: В дитячому садку	30
188. Степан Король: Школярик Маркіян	30
189. Остап Грицай: Щуролов з Гамельн	40
190. Антін Лотоцький: Козак Байда	70
191. Роман Завадович: Покарані калатьки	60
192. Степан Король: Згода буде	40
193. Антін Лотоцький: Княжна Галиця	30
194. Микола Ваврисевич: В Різдвяну Ніч	60
195. Михайло Середа: Гриць Попсуйшапка	40
196. О. Підгірський: Як Ромчик став пластуном	30
197. Конст. Малицька: Вифлевмські діти	25

Дальші книжечки в друку.

15 LUT. 1937

„СВІТ ДИТИНИ“

ілюстрований журнал для дітей.

Виходить від 1919 року під редакцією
Михайла Таранька.

На зміст кожного числа складаються:
байки, казки, оповідання, сміховинки,
забави, іграшки, пісні та різнманітні
загадки.

Велика скількість образків.

Заряди Шкіл, Виділи Читалень і Кооператив
в цілм краю нехай безумовно передплачують цей
дитячий орган, щоби в той спосіб допомоги Ви-
давництву до побільшення обему і змісту цього
журналика та до його загального поширення. Ради
шк. місцеві повинні обовязково передплачувати
„СВІТ ДИТИНИ“ для шкіл по всіх наших селах

Умови передплати:

На цілий рік у краю 5 зол.
Для Чехо-Словаччини 30 К.ч.
Для Румунії 200 леїв.
Для Америки й Канади 1 дол.

Поодинокє число коштує 50 сот.

Замовлення слати на адресу:

Видавництво „СВІТ ДИТИНИ“
ЛВІВ, ул. Зіморовича ч. 2.